

РЕШЕНИЕ

№ 7935

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8499** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. К. М., чрез адв. В. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2-0819-001345/26.09.2022 г. на Младши автоконтрольор към ОДМВР С., РУ П., с която е прекратена регистрацията на собствения му л.а. „М. МЛ 350" с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца до една година.

Жалбоподателят счита заповедта за незаконосъобразна. Сочи, че не са установени всички обстоятелства преди да се издаде оспорената заповед, липсват мотиви относно срока на наложената ПАМ, алтернативно изтъква мотиви за нищожност на оспорения акт. е изпълнена хипотезата на чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т. 2а, б. "б. " ЗДвП. По изложените съображения се моли съдът да отмени обжалваната заповед.

Претендират се сторените в производството разноски.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, чрез упълномощения адв. В., поддържа жалбата. Представя писмени доказателства, претендира разноски. Прилага писмени бележки.

Ответната страна - мл. автоконтрольор към ОДМВР С., РУ П., се явява лично, оспорва жалбата. Счита така постановената ЗППАМ за правилна и законосъобразна, и моли същата да бъде оставена в сила.

Административният съд, след като се запозна с твърденията, изложени в жалбата, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства прие за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за прилагане на ПАМ № 23-0322-000069/28.05.2023 г., издадена от А. Х. П. на длъжност младши автоконтрольор към ОДМВР С. , РУ П., на основание чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т. 2а, б. "б. " ЗДвП, е приложил спрямо жалбоподателя М. К. М. принудителна административна мярка "Прекратяване на регистрацията на ППС ЗА СРОК ОТ 6 /ШЕСТ/ МЕСЕЦА ДО ЕДНА ГОДИНА" по отношение на собственото на жалбоподателя ППС л.а. "М. МЛ 350" с рег. [рег.номер на МПС] . Отнети са 2 бр. регистрационни табели и СРМПС №[ЕИК].

Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че на 28.05.23 г. около 04. 30ч. в гр.П. по ПП-3 в района на 192.400 км. с посока на движение [населено място] М. управлява л.а. „М. МЛ 350 с рег [рег.номер на МПС] лична собственост като управлява МПС-то под въздействие на алкохол, в 04.45ч водачът е изпробван с техническо средство АЛКОТЕСТ дрегер7610 с фабричен №ARNJ-0053, който отчита положителен резултат от 2.30 промила на хиляда. Издаден е талон за медицинско изследва с № 109376 и 7 бр. стикери.

С посоченото е извършено нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗАНН.

Във връзка с установеното на М. М. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серияГА № 97609 от 28.05.23 година.

Към административната преписка са приложени АУАН серия ГА № 97609 от 28.05.23, в който е отразена описаната в ЗПАМ фактическа обстановка; Заповед № 517з-2035/14.04.2022 г. на ВПД директора на ОДМВР-С. , Заповед № 517з-8429/23.12.2022г. за назначаване на държавни служители в МВР, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, установяващи компетентност за издателя на заповедта; акт за встъпване в длъжност на А. П., Справка за нарушител

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежни страни адресат и собственик на ППС и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на делото е индивидуален административен акт - принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "б. " ЗДвП. С представените по делото Заповеди са определени длъжностните лица, компетентни да издават заповеди за ПАМ. От съдържанието на същите е видно, че младши автоконтрольори II – I степен от сектор ПП и РУ при ОД на МВР С. са сред оправомощените лица да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки, каквато длъжност заема и А. П.- издател на оспорената заповед. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, б. "б. " се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП.

Неоснователни са възраженията за нищожност на акта, поради липса на материална компетентност на нейния издател, тъй като директорът на ОДМВР С. не е имал правомощията да оправомощи мл. автоконтрольори да издават ЗППАМ.

Заповед № 8121з-1632/2021г. на министъра на ВР действително отменя Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г., но като е посочено влиза в сила на 01.01.2022г.

Заповед №517з-2035/14.04.2022г. на директора на ОДМВР С. дава това правомощие

на посочените служители, издадена е по време на действието на заповедта на министъра, следователно директорът е имал правомощието да оправомощава посочените в нея лица. Оспорената ЗППАМ е с дата 28.05.2023г. и е издадена от материално компетентно лице.

Актът съдържа всички необходими реквизити, заложи в изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК.

Съгласно чл. 171 ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки по т. 2а, б. "б. " (нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г., представляващо действаща редакция към датата на издаване на заповедта, съставляващи прекратяване регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда за срок от 6 месеца до една година.

Член 5, ал. 3 ЗДвП предвижда забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че при проверката, извършена от органите на РУ П. на 28.05.23 г. около 04. 30ч. в [населено място] по ПП-3 в района на 192.400 км. с посока на движение [населено място] управлява л.а. „М. МЛ 350 с рег [рег.номер на МПС] лична собственост като управлява МПС-то под въздействие на алкохол, в 04.45ч водачът е изпробван с техническо средство АЛКОТЕСТ дрегер7610 с фабричен №ARNJ-0053, който отчита положителен резултат от 2.30 промила на хиляда. Издаден е талон за медицинско изследва с № 109376 и 7 бр. стикери.

Не са налице предпоставките за отмяна на заповедта по настоящето производство, каквото е искането в жалбата, тъй като безспорно са установени материалноправните предпоставки за налагане на процесната ПАМ. Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б. " ЗДвП е категорична, че ПАМ "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца до една година" се прилага спрямо собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта си над 0.5 промила на хиляда, какъвто е настоящия случай.

Вписаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява юридическия факт, от който органът черпи упражненото публично право и въз основа на което се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на акта. Редовно съставените АУАН се ползват с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното, по аргумент на чл. 189, ал. 2 ЗДвП. Изложените фактически обстоятелства очертават и изчерпват предмета на главното доказване, свързан с материалната му законосъобразност, като тежестта на доказване е за административния орган.

В случая необходимите материалноправни предпоставки за налагане на мярката, са установени по категоричен начин в производството.

Оспорената заповед е издадена при точно прилагане на материалния закон, предвиждащ налагане на принудителни административни мерки за осигуряване безопасност на движението и преустановяване на административни нарушения на водач, който управлява МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0.5

промила на хиляда.

На следващо място следва да се посочи, че приложената мярка в една от хипотезите на чл. 171, т. 2а, б. "б." ЗДвП, е съответна и на целта на закона - осигуряване на безопасността на движението по пътищата. Компетентността на органа по чл. 171, т. 2а, б. "б." ЗДвП е обвързана и при наличието на посочените в диспозицията юридически факти е бил длъжен да издаде заповед със съдържанието на оспорената. Съответствието с целта на закона е дължима преценка към момента на издаване на заповедта и при отсъствието на други факти, които да са относими и да водят до друго приложение на материалния закон - чл. 171, т. 2а, б. "б." ЗДвП, при доказаните по делото посочени в заповедта фактически основания за нейното издаване, отсъстват предпоставки за отмяната ѝ по чл. 146 АПК, така както се поддържа в жалбата на М.. Неоснователни са твърденията в жалбата, че в заповедта липсва задължителен реквизит, тъй като не посочено за какъв срок се налага мярката. Срокът за прилагане на мярката е определен в закона и той е от 6 месеца до 1 година. Следователно, дори в самата заповед да не е посочен срока, за който се налага ПАМ, това не е съществено процесуално нарушение, тъй като този срок е установен в закона.

При това положение, след като е категорично установено, че жалбоподателят е управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над допустимите норми от 0.5 на хиляда, което е установено с техническо средство, т.е. е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, заповедта се явява издадена в съответствие с материалния закон.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. К. М., чрез адв. В. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2-0819-001345/26.09.2022 г. на Младши автоконтрольор към ОДМВР С., РУ П.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: